

1104 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot wijziging van de „Zeebrievenwet 1926”.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 12 Januari 1949.

JULIANA.

1104 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat er aanleiding is de „Zeebrievenwet 1926” te wijzigen, teneinde belanghebbenden te doen bijdragen in de door het Rijk bij de uitreiking van zeebrieven gemaakte kosten en voorts enige voorzieningen van ondergeschikte aard te treffen ten aanzien van de afgifte van zeebrieven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig artikel

De „Zeebrievenwet 1926” wordt gewijzigd als volgt:

1. aan artikel 6 wordt een derde lid toegevoegd, luidende: „3. De uitreiking van een zeebrief, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, alsmede van een voorlopige zeebrief, als bedoeld in artikel 11, eerste en vierde lid, geschiedt tegen betaling van een retributie van ten hoogste vijftig gulden per zeebrief, berekend volgens een door de met de uitvoering van deze wet belaste Minister vast te stellen tarief.”
2. In artikel 9, eerste lid, wordt in plaats van „artt. 11, laatste lid,” gelezen: artt. 11, derde lid,.
3. In artikel 11, derde lid, wordt na de woorden „voorlopige zeebrief” ingevoegd: , als bedoeld in het eerste lid,.
4. Aan artikel 11 worden een vierde en een vijfde lid toegevoegd, luidende: „4. Door de met de uitvoering van deze wet belaste Minister kan voor een schip, dat beantwoordt aan de vereisten in artikel 311 van het Wetboek van Koophandel voor Nederlandse schepen gesteld, op grond van bijzondere omstandigheden eveneens een voorlopige zeebrief worden uitgereikt in andere dan de in het eerste lid genoemde gevallen.
5. Een voorlopige zeebrief, uitgereikt op grond van het vorige lid, vermeldt de naam van het schip, de inhoud van het schip naar de Nederlandse dan wel een buitenlandse meting, de soort en andere kenmerken van het schip en de naam van de natuurlijke persoon, de rechtspersoon, de rederij of de vennootschap, waaraan het schip toebehoort. Zodanige voorlopige zeebrief is geldig voor de daarin uitgedrukte termijn, welke de tijd van zes maanden niet mag overschrijden.”
5. In artikel 16 wordt na de woorden „artikel 4, eerste lid,” ingevoegd: artikel 11, vierde lid,.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

Handelingen der Staten-Generaal Bijlagen 1948—1949

1104 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Uitgaande van de gedachte, dat het in verband met de huidige toestand van 's Lands financiën in het algemeen wenselijk is te achten, dat in de door de Overheid gemaakte kosten wegens het verstrekken van officiële bescheiden en het verlenen van speciale diensten, door belanghebbenden wordt bijgedragen, voor zover dit niet tot onredelijke belasting van speciale groepen van belanghebbenden leidt, is voor het terrein van de scheepvaart nagegaan in welke gevallen voor de eerderbedoelde bescheiden of diensten een retributie ingevoerd zou kunnen worden, waar deze tot dusver niet geheven werd. In het ontwerp „Meetbrievenwet 1948”, hetwelk inmiddels is aangenomen, werd reeds de mogelijkheid tot heffen van een retributie voor het meten van zeeschepen van overheidswege opgenomen.

Een ander deel van de overheidstaak ten aanzien van de scheepvaart, waarbij een retributie gewent voorkomt, is de uitreiking van zeebrieven. De afgifte van zeebrieven voor Nederlandse schepen op grond van de „Zeebrievenwet 1926” geschiedt kosteloos, ofschoon de zeebrief, het nationaliteitsbewijs van het schip, het belangrijkste der scheepspapieren mag worden genoemd. Slechts betaalt de aanvrager een bedrag van f 3 voor leges en zegelkosten voor het afschrift der te boek stelling, dat in gevolge artikel 6 van de „Zeebrievenwet 1926” moet worden overgelegd.

In het onderhavige wetsontwerp is daarom voorgesteld aan artikel 6 van de wet een derde lid toe te voegen, waarin de mogelijkheid voor het heffen van een retributie van ten hoogste f 50 voor een zeebrief is opgenomen. Het ligt in de bedoeling het bedrag der vergoeding vast te stellen op f 30, hetgeen op de regelmatige uitgaven van het scheepvaartbedrijf van geen invloed is, terwijl de opbrengst bij een geschat gemiddelde van 350 zeebrieven per jaar op ongeveer f 10 000 gerekend kan worden, waarmede de door de Overheid wegens de afgifte van zeebrieven gemaakte administratiekosten gedekt zullen zijn.

In de tweede plaats heeft de practijk de wenselijkheid naar voren gebracht van het scheppen van de bevoegdheid om een voorlopige zeebrief uit te reiken ook in andere gevallen dan genoemd in artikel 11.

De twee uitzonderingen op de normale gang van zaken, die de wet thans in de artikelen 11 en 12 kent, voorzien enkel in de gevallen, dat een in het buitenland gekocht of gebouwd schip rechtstreeks naar Nederland komt, of dat een in Nederland voor buitenlandse rekening gebouwd schip rechtstreeks naar zijn buitenlandse bestemming gaat. In de practijk komt het niet zelden voor, dat technische of economische overwegingen een andere gang van zaken noodzakelijk maken, terwijl het schip overigens alle kwaliteiten heeft om voor het voeren van de Nederlandse vlag in aanmerking te komen. Teneinde te voorkomen, dat een te enge redactie van de wet erkende scheepvaartbelangen schaadt, alsook dat, om zodanige belangen te ontzien, bij de toepassing van de wet de hand gelicht moet worden, is de wijziging van artikel 11 voorgesteld.

De wijzigingen in de artikelen 9 en 16 zijn van ondergeschikte aard en dienen slechts om de bestaande tekst aan de twee hiervoor besproken wijzigingen aan te passen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

D. G. W. SPITZEN.

1104 4

VERSLAG

Het afdelingsonderzoek van bovengenoemde wetsontwerpen heeft der Commissie van Rapporteurs geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

Vastgesteld 2 Februari 1949.

MAENEN.

KLOMPÉ.

LUCAS.

POSTHUMUS.

JANSSEN.